

5.nedeľa pôstna- Iudica Pravý Veľkňaz a Prostredník

Prisúd' mi právo, Bože, a zasad' sa o môj spor...
Lebo Ty, Bože môj, si mojím útočiskom
(Žalm 43, 1.2)

Piata pôstna nedeľa je predpašiovou nedeľou. Je príležitosťou stíšiť sa pred všemohúcim Bohom podľa poriadku Pašií a to aj v domácnostiach. Preto sa nechajme viesť Pašiami. Ak však doma pašie nemáte, túto pobožnosť začnite piesňou 333 a ukončíte piesňou 448.

Modlitba

Večný Syn Boží, Pane Ježiši Kriste, ktorý si bol za nás ako Baránok tichý obetovaný. Svojou smrťou potvrdil si večnú zmluvu nášho vykúpenia. Vyslobodil si nás z moci zatratenia. Ty si náš Veľkňaz, Prostredník a Spasiteľ. Daj, aby sme na Tvoju smrť pamätali, veľmi si Ťa vážili, o Tebe svedčili životom čistým, Tebe oddaným. Posilňuj nás, aby sme hriechu odumierali a novým životom Ťa oslavovali. Keby sa nám niekedy dostalo ísť cestou utrpenia, pre meno Pánovo, daj, aby sme sa radovali, že sme za hodných boli uznaní trpieť pre Neho, ktorý sa prv obetoval za nás. Vypočuj nás pre Jeho sväté umučenie na Jeho oslávenie teraz i naveky. Amen.

Čítanie z Písma Svätého

Evanjelium podľa Jána, 8.kapitola, verše 46-59

46 Kto z vás ma usvedčí z hriechu? A keď pravdu hovorím, prečo mi neveríte? 47 Kto je z Boha, počúva Božie slová; vy preto nepočúvate, lebo nie ste z Boha. 48 Židia mu povedali: Či nehovoríme dobre, že si Samaritán a démonom posadnutý? 49 Ježiš odpovedal: Ja nie som posadnutý, ale ctím si Otca. Vy ma však zneuctujete. 50 Ja nehľadám svoju slávu; jesto, kto ju hľadá a kto súdi. 51 Veru, veru vám hovorím: Ak niekto zachováva moje slová, neokúsi smrť naveky. 52 Povedali Mu Židia: Teraz sme poznali, že si posadnutý. Abrahám umrel, i proroci, a Ty

hovoríš: Kto zachováva moje slová, neokúsi smrť naveky. 53 Či si Ty väčší ako náš otec Abrahám, ktorý umrel? I proroci umreli; kým sa robíš? 54 Ježiš odpovedal: Ak sám seba oslavujem, moja sláva za nič nestojí. Oslavuje ma môj Otec, o ktorom vy hovoríte, že je vašim Bohom. 55 Vy ste Ho však nepoznali, ale ja Ho poznám; a keby som riekol, že Ho nepoznám, bol by som luhárom vám podobným; ale poznám Ho a zachovávam Jeho slovo. 56 Váš otec Abrahám sa veselil, že uvidí môj deň; i videl a radoval sa. 57 Povedali Mu Židia: Päťdesiat rokov ešte nemáš, a Abraháma že si videl? 58 Ježiš im riekol: Veru, veru, hovorím vám: Skôr, ako bol Abrahám, ja som. 59 I zdvihli kamene, aby hádzali na Neho. Ježiš sa však ukryl a prejdúc pomedzi nich, vyšiel z chrámu.

Na znak toho, že sa k slovám evanjelia priznávame našou vierou, vyznajme ju slovami Všeobecnej viery kresťanskej.

Milá sestra, milý brat v Ježišovi Kristovi,

dnešné evanjelium nám predstavuje vcelku neprijemnú situáciu. Ježiš sa háda so židmi. A čo je témou tejto hádky? Boh. Lepšie povedané- pochopenie Boha. Kto pozná Boha lepšie? Proti sebe stoja židia, ktorí sú si istí tým, že majú pravé poznanie Boha a Ježiš, ktorý sa odvoláva na to, že to čo hovorí a koná nerobí pre svoju slávu ale na slávu Boha Otca.

A kto je vlastne Ježiš v očiach židov? Kto je tento človek, ktorý robí zázraky, uzdravuje a dokonca si o sebe myslí, že je väčší ako Abrahám? My už vieme, že Ježiš bol od Boha poslaný. Neprišiel preto, aby sa povyšoval, aby zrušil židovský zákon, alebo prorokov, ale aby ho naplnil.

Ešte aj dnes sú takí veriaci, ktorí zabúdajú na to, že Ježiš patril k Izraelskému národu, teda že bol žid. a k židom, svojmu národu, Ho aj Boh Otec poslal. A to aj napriek tomu, že sa židia, Boží ľud, mnohokrát a mnohými spôsobmi otočili Bohu chrbtom. On svoj ľud neopustil. Keď prišli ťažké časy, keď ich odvliekli do zajatia do Egypta, Asírie či Babylonu, hneď mysleli na to, že ich Boh opustil. Ale to nebola pravda. Pravdou je, že Bohu záležalo na jeho ľude a záleží mu aj dnes na nás. Neodvracajme sa od Boha. On je tu aj v zložitých chvíľach. Keď na nás doľahnú ťažké časy, veľmi rýchlo zabúdame, že aj vtedy je jedine Boh

naším Pánom, že aj v tých situáciách je On našim Bohom, ktorý nás pevne drží v rukách. Rýchlo zabúdame na prvé prikázanie Desatora:

Ja som Hospodin tvoj Boh: Nebudeš mať iných Bohov okrem mňa!
Vyznávajme aj dnes: On je môj Pán a ja budem oslavovať Jeho meno.

Bohu záleží na našom živote, tak ako mu záležalo na živote Jeho vyvoleného národa Izraela. Preto poslal Ježiša ako Veľkňaza, ako o tom čítame v liste Židom. Tam Boh svojho Syna pomenoval Veľkňazom, ktorý raz a navždy zručil múr, ktorý medzi ľuďmi a Bohom vystaval hriech. Priniesol dokonalú obeť a tým znovu nastolil vzťah medzi Bohom a človekom.

Do čias Ježiša, ak chcel Izrael činiť pokánie za svoje hriech, ak chceli Boha prosiť o odpustenie, museli priniesť obeť. Znova a znova. Každý deň prinášali kňazi obete za hriechy v Božom chráme-barana, kozu, holuby...v tomto kultickom zabití mal najvýznamnejšiu úlohu Veľkňaz. On bol ten, ktorý smel raz ročne vstúpiť do Božej svätyne a postaviť sa pred Božiu tvár.

Ježiš sa nepostavil pred Božiu tvár len raz ročne, nepriniesol obeť aby Boh zabudol na hriech ľudu. On dal za obeť samého seba. Bol Veľkňaz, ktorý sa sám nechal priniesť ako obeť. Za každého a pre všetky veky.

Boh nechcel ostať vzdialený od svojho ľudu. Nechcel ostať vzdialený od teba. Prišiel tak blízko, ako len mohol, že sme ho mohli vidieť, dotknúť sa ho, mohli sme vidieť jeho slzy keď v plakal v zármutku v Getsemanskej záhrade aj jeho radosť zo všetkých tých, ktorí zachovávali Jeho prikázanie lásky (J 15, 11n).

Od tej chvíle už nepotrebujeme prinášať obete. Múr hriechu medzi človekom a Bohom bol rozdrvený. Vďaka Ježišovej obeti stojíme my ľudia, veriaci, každý jeden z nás, denne pred Božou tvárou, tak ako kedysi smel len veľkňaz. A to všetko preto, že Ježiš bol dokonalým Veľkňazom, jedinou dokonalou obťou.

Židia z dnešného evanjelia, hľadali iba na pozemské veci. To, kým je Ježiš, chceli pochopiť rozumom. Jediná odpoveď, na ktorú prišli, bola, že Ježišova moc iste pochádza od démona. Nedokázali pochopiť slová: „Ak

niekto zachováva moje slová, neokúsi smrť naveky.“ Povedali mu židia: „Teraz sme poznali, že si posadnutý.“

Ak by sme chceli Ježiša pochopiť len rozumom, nepochodili by sme dobre. Bola by to ťažká cesta. Pred Božím Synom môžeme len padnúť na kolená. Tak ako On bol pokorný, aj nás volá k pokore. On, ktorý bol u Otca pred stvorením sveta, pokoril sa, prišiel na svet a stal sa jedným z nás. Preto aj padnime pred Ježišom na kolená, modlime sa za nás samotných, naše rodiny, našu cirkev i tento svet. Prosme o odpustenie, prosme o dar spásy, lebo vlastnou silou sa k Bohu nedostane žiaden z nás, ani našich blízkych.

Ten, kto hľadá svoju vlastnú slávu, toho sláva bude ničím. Ale ten, kto hľadá Božiu vôľu v Jeho Písme, kto nasleduje Božie slová, tomu Ježiš hovorí: „Veru, veru vám hovorím: Ak niekto zachováva moje slová, neokúsi smrť naveky.“

Modlitba

Pane Ježiši Kriste, ty si náš Veľkňaz. Ty poznáš naše pokušenia a naše pády. Vieš čo cítime, lebo sám si sa kvôli nám stal človekom. Zmiluj sa nad nami a odpusť nám naše viny. Daruj nám aj našim blízkym pevnú vieru a spasenie. Amen.

V mene Ježiša Krista takto sa modlime:

Otče náš...

Požehnanie

Pán Boh požehnaj a ochraňuj vás! Pán Boh rozjasni svoju tvár nad vami a buď vám milostivý! Pán Boh obráť k vám svoj obličaj a daj vám svoj časný i večný pokoj! Amen.

Dovoľujeme si Vám oznámiť, že na základe nariadenia vlády pozastavujeme konanie Služieb Božích do odvolania.

V prípade, ak potrebujete v týchto dňoch pomoc (informácie, ochranné rúško, zabezpečiť nákup základných potravín), obráťte sa na nás. Služíme jedni druhým: Fara Plavé Vozokany 036/7727159.

Pokoj Boží nech je s Vami!